Επίλυση Αναδρομικών Εξισώσεων - Το Θεώρημα της Κυριαρχίας

Ηλίας Κ. Σταυρόπουλος

Νοέμβριος 2006

1 Το Θεώρημα της Κυριαρχίας

Το Θεώρημα της Κυριαρχίας, ή διαφορετικά, το Κεντρικό Θεώρημα (The Master Theorem), αποτελεί μια μέθοδο επίλυσης αναδρομικών εξισώσεων της μορφής

$$T(n) = aT(n/b) + f(n),$$

όπου $a \ge 1$ και b > 1 σταθερές και f(n) μια ασυμπτωτικά θετική συνάρτηση.

Η παραπάνω αναδρομική σχέση περιγράφει το χρόνο εκτέλεσης ενός «διαίρει και βασίλευε» αλγορίθμου που διαιρεί το αρχικό πρόβλημα μεγέθους n σε a υποπροβλήματα μεγέθους n/b, καθένα από τα οποία επιλύεται σε χρόνο T(n/b), ενώ το κόστος της διαίρεσης καθώς και της σύνθεσης των επιμέρους αποτελεσμάτων για την παραγωγή της τελικής λύσης δίνεται από τη συνάρτηση f(n). Το θεώρημα διατυπώνεται ως εξής:

Θεώρημα 1.1 Έστω $a \ge 1$ και b > 1 σταθερές, f(n) μια ασυμπτωτικά θετική συνάρτηση και T(n) μια συνάρτηση που ορίζεται επί των μη αρνητικών ακεραίων σύμφωνα με την αναδρομική σχέση

$$T(n) = aT(n/b) + f(n).$$

 $\Sigma \varepsilon$ αυτή την περίπτωση η συνάρτηση T(n) φράσσεται ασυμπτωτικά ως εξής:

- 1. Αν $f(n) = O(n^{\log_b a \epsilon})$ για κάποια σταθερά $\epsilon > 0$, τότε $T(n) = \Theta(n^{\log_b a})$.
- 2. Ar $f(n) = \Theta(n^{\log_b a})$, $\tau \acute{o} \tau \varepsilon \ T(n) = \Theta(n^{\log_b a} \log n)$.
- 3. Αν $f(n) = \Omega(n^{\log_b a + \epsilon})$ για κάποια σταθερά $\epsilon > 0$, και αν $a f(n/b) \le c f(n)$ για κάποια θετική σταθερά c < 1 για κάθε n από κάποια τιμή και πάνω, τότε $T(n) = \Theta(f(n))$.

Στην επόμενη ενότητα θα εφαρμόσουμε στο Θεώρημα της Κυριαρχίας για την επίλυση κάποιων αναδρομικών εξισώσεων. Πρώτα όμως ας κατανοήσουμε τη σημασία του. Παρατηρούμε ότι σε κάθε περίπτωση συγκρίνουμε τη συνάρτηση f(n) με τη συνάρτηση $n^{\log_b a}$ και σε κάθε περίπτωση η λύση της αναδρομικής εξίσωσης είναι η ασυμπτωτικά μεγαλύτερη από τις δύο συναρτήσεις. Προσοχή όμως: δεν αρκεί μια από τις δύο να είναι μεγαλύτερη, αλλά πολυωνυμικά μεγαλύτερη από την άλλη. Έτσι, στην περίπτωση (1) η f(n) είναι πολυωνυμικά μικρότερη από την $n^{\log_b a}$ (συγκεκριμένα κατά n^ϵ , για κάποιο $\epsilon>0$), οπότε η λύση της αναδρομικής εξίσωσης είναι $T(n)=\Theta(n^{\log_b a})$. Στην περίπτωση (2) οι δύο συναρτήσεις είναι της ίδιας τάξης μεγέθους οπότε

η λύση της αναδρομικής εξίσωσης είναι $T(n) = \Theta(n^{\log_b a} \log n)$. Τέλος, στην περίπτωση (3), η συνάρτηση f(n) είναι πολυωνυμικά μεγαλύτερη από την $n^{\log_b a}$ (συγκεκριμένα κατά n^ϵ , για κάποιο $\epsilon>0$), και επιπλέον θα πρέπει να ισχύει η συνθήκη «κανονικότητας» $a \ f(n/b) \le c \ f(n)$, μια συνθήκη που ικανοποιούν οι περισσότερες πολυωνυμικά φραγμένες συναρτήσεις που θα συναντήσουμε. Σε αυτή την περίπτωση, η λύση της αναδρομικής εξίσωσης είναι $T(n)=\Theta(f(n))$.

2 Εφαρμόγη του Θ. Κυριαρχίας

Στη συνέχεια θα εφαρμόσουμε το Θεώρημα της Κυριαρχίας για να λύσουμε μερικές αναδρομικές εξισώσεις:

1. T(n) = 9T(n/3) + n.

Είναι a=9,b=3, f(n)=n, οπότε $n^{\log_3 9}=n^2$ και $f(n)=O(n^{2-\epsilon}),$ όπου ϵ θετική μικρή σταθερά (π.χ. $\epsilon=0.2$). Άρα εφαρμόζεται η περίπτωση (1) του Θεωρήματος. Συνεπώς $T(n)=\Theta(n^2)$.

2. T(n) = T(2n/3) + 1.

Είναι a=1,b=3/2, f(n)=1, οπότε $n^{\log_{3/2}1}=n^0=1$ και $f(n)=\Theta(1)$. Άρα εφαρμόζεται η περίπτωση (2) του Θεωρήματος. Συνεπώς $T(n)=\Theta(\log n)$.

3. $T(n) = 3T(n/4) + n \log n$.

Είναι $a=3,b=4,f(n)=n\log n$, οπότε $n^{\log_4 3}=n^{0.793}$ και $f(n)=\Omega(n^{0.793+\epsilon})$, όπου ϵ θετική μικρή σταθερά (π.χ. $\epsilon=0.2$). Επίσης, $af(n/b)=3(n/4)\log(n/4)=\frac{3}{4}n\log(n/4)\leq \frac{3}{4}n\log n=cf(n)$, όπου $c=\frac{3}{4}$, για ικανοποιητικά μεγάλες τιμές του n. Άρα εφαρμόζεται η περίπτωση (3) του Θεωρήματος. Άρα $T(n)=\Theta(n\log n)$.

4. T(n) = 4T(n/2) + n.

Είναι a=4,b=2, f(n)=n, οπότε $n^{\log_4 2}=n^2$ και $f(n)=O(n^{2-\epsilon}),$ όπου ϵ θετική μικρή σταθερά (π.χ. $\epsilon=0.2$). Άρα εφαρμόζεται η περίπτωση (1) του Θεωρήματος. Συνεπώς $T(n)=\Theta(n^2)$.

5. T(n) = 3T(n/2) + n.

Είναι a=3,b=2,f(n)=n, οπότε $n^{\log_3 2}=n^{1.59}$ και $f(n)=O(n^{1.59-\epsilon}),$ όπου ϵ θετική μικρή σταθερά (π.χ. $\epsilon=0.2$). Άρα εφαρμόζεται η περίπτωση (1) του Θεωρήματος. Συνεπώς $T(n)=\Theta(n^{1.59})$.

6. $T(n) = 4T(n/2) + n^2$.

Είναι a=4,b=2, $f(n)=n^2,$ οπότε $n^{\log_4 2}=n^2$ και $f(n)=\Theta(n^2)$. Άρα εφαρμόζεται η περίπτωση (2) του Θεωρήματος. Συνεπώς $T(n)=\Theta(n^2\log n)$.

7. $T(n) = 4T(n/2) + n^3$.

Είναι $a=4,b=2,f(n)=n^3$, οπότε $n^{\log_4 2}=n^2$ και $f(n)=\Omega(n^{2+\epsilon})$, όπου ϵ θετική μικρή σταθερά (π.χ. $\epsilon=0.2$). Επίσης, $af(n/b)=3(n/2)^3=\frac{1}{2}n^3=cf(n)$, όπου $c=\frac{1}{2}$, για ικανοποιητικά μεγάλες τιμές του n. Άρα εφαρμόζεται η περίπτωση (3) του Θεωρήματος. Άρα $T(n)=\Theta(n^3)$.

8. T(n) = T(n-1) + n.

Η αναδρομική εξίσωση T(n)=T(n-1)+n, δεν είναι της μορφής T(n)=aT(n/b)+f(n), συνεπώς δεν εφαρμόζεται το Θεώρημα της Κυριαρχίας. Η εξίσωση αυτή μπορεί να λύθει, για παράδειγμα, με εφαρμογή της μεθόδου της επανάληψης.

9. $T(n) = 2T(n/2) + n \log n$.

Είναι $a=2,b=2,f(n)=n\log n$, οπότε $n^{\log_2 2}=n$ και $f(n)=\Omega(n)$, ωστόσο $\frac{f(n)}{n^{\log_b a}}=\frac{n\log n}{n}=\log n$ δηλαδή η f(n) δεν είναι πολυωνυμικά μεγαλύτερη από την $n^{\log_2 2}$. Άρα δεν εφαρμόζεται το Θεώρημα της Κυριαρχίας. Η αναδρομική εξίσωση μπορεί να λυθεί, για παράδειγμα, με χρήση της μεθόδου της επανάληψης.

10. T(n) = 8T(n/2) + n.

Είναι a=8,b=2, f(n)=n, οπότε $n^{\log_2 8}=n^3$ και $f(n)=O(n^{3-\epsilon}),$ όπου ϵ θετική μικρή σταθερά (π.χ. $\epsilon=0.2$). Άρα εφαρμόζεται η περίπτωση (1) του Θεωρήματος. Συνεπώς $T(n)=\Theta(n^3)$.

11. $T(n) = 9T(n/3) + n^2$.

Είναι a=9,b=3, $f(n)=n^2,$ οπότε $n^{\log_3 9}=n^2$ και $f(n)=\Theta(n^2)$. Άρα εφαρμόζεται η περίπτωση (2) του Θεωρήματος. Συνεπώς $T(n)=\Theta(n^2\log n)$.

12. T(n) = 2T(n/3) + n/2.

Είναι a=2,b=3,f(n)=n/2, οπότε $n^{\log_3 2}=n^{0.631}$ και $f(n)=\Omega(n^{0.631+\epsilon}),$ όπου ϵ θετική μικρή σταθερά (π.χ. $\epsilon=0.2$). Επίσης, $af(n/b)=2\frac{n/3}{2}=\frac{2}{3}\,n/2=cf(n),$ όπου $c=\frac{2}{3},$ για ικανοποιητικά μεγάλες τιμές του n. Άρα εφαρμόζεται η περίπτωση (3) του Θεωρήματος. Άρα $T(n)=\Theta(n/2)=\Theta(n).$

13. T(n) = T(n/2) + 1.

Είναι a=1,b=2, f(n)=1, οπότε $n^{\log_2 1}=n^0=1$ και $f(n)=\Theta(1)$. Άρα εφαρμόζεται η περίπτωση (2) του Θεωρήματος. Συνεπώς $T(n)=\Theta(\log n)$.